

Hämärä on ilta, järvi sininen. Kirkas niin kuunsilta kaareutuu yli sen. Maailma on hiljaa, käy luonto nukkumaan. Viimeinen valo karkaa, kun yö viimein saa. Vain vene yksinäinen järvellä purjehtii, kuunsillan ylittäen pienenä ajelehtii. Puissa tuuli huokaa hiljaisten rantojen. Lauluaan se lauluaan yön tulon ilmoittaen.